

cèntims al Tresorer que cessava, o sigui al bon patrici N'Antoni Gaií, el qual els havia bastret del seu peculi particular, així com encara restaven per a pagar diverses factures per valor de 5,030 rals 2 cèntims, determinaren d'acudir, i així ho feren, a l'Ajuntament per tal que fos qui remeies la necessitat en què l'Hospital es trobava. Amb tot, aquell contestà que no tenint com no tenia els fons necessaris, res no podia fer en aquell moment, però que procuraria més endavant d'atendre la justa reclamació feta pels administradors.

A l'abril del mateix any es rebé una reial ordre per la qual s'assabentava als administradors que quedaven excloses de la desamortització, quatre casetes anexas a l'Hospital, tal com havia demanat la Junta l'any 1864.

A l'any 1868 es dissolgué el Patronat de pobres per falta de recursos, la qual cosa motivà l'acomodament dels pobres que aquell mantenia. Amb tot, a l'agost del mateix any l'Ajuntament acordà que l'Hospital servís també per a pobres invàlids i desvalguts de la població, i demanà al Govern l'aprovació de l'esmentat acord i una vegada obtinguda cridà una reunió de l'Ajuntament, Junta de l'Hospital i majors contribuents, la qual es celebrà en setembre per ordenar la manera de portar-se a cap dit acord, la qual cosa, segons sembla, no pogué realitzar-se de moment.

El dia 7 de gener del 1869, l'Alcalde En Jaume Vallhonrat, convoca reunió, en la qual manifesta que en virtut del Decret del 17 de desembre de l'any anterior, donat pel senyor Ministre de la Governació, cessa la Junta de Beneficència d'aquesta Vila, però que desitjant el Municipi que un ram tan important sigui ben atès, vol que hi hagi una Comissió especial que d'ell en tingui cura, per tant, ratifica els nomenaments fets el desembre darrer i en tal concepte queda constituïda la Comissió Administrativa, la qual, en sessió del mes de febrer, veient que no hi ha fons per a continuar la tasca encomenada acordà d'acudir al Municipi, ja que l'Hospital està al seu càrrec, perquè arbitri recursos per al seu sosteniment.

En aquest mateix any, el senyor Prior, N'Heribert Font, indica a l'Ajuntament, que tota vegada que l'edifici de l'Hospital és propietat del Municipi, així com també ho és l'ex-convent de Pares Recolets, el qual posteriorment ocuparen

els Pares Escolapis, no seria de més el trasllat de l'Hospital a l'ex-convent, puix que creu que amb aquest canvi podrien estar més ben atesos els malalts i, sense cap mena de dubte, hi guanyaria la higiene. Tal indicació fou ben acceptada, i al mes d'abril del mateix any s'efectuà el trasllat.

La creació de la Casa de Caritat, que s'havia iniciat, com hem dit, en 1868, ajuntant-la amb l'Hospital mitjançant la deguda separació de malalts i asilats, es realitzà el 1879, i en la qual s'hi admeteren els que per la seva edat, xacres o altres causes, eren inútils pel treball, com també els orfes i desvalguts. Ben aviat varen poder-se convèncer que la Casa de Caritat era tan necessària, o més, que l'Hospital, donat el nombre dels qui tustaven les seves portes; per tant, davant la incapacitat del local, la Junta es cregué en el deure de suprimir l'Escola i destinar tot l'edifici a Hospital-Casa de Caritat.

En aquest mateix any deixen l'assistència d'aquesta casa les Germanes Carmelites de la Caritat, les quals amb tant de zel havien curat d'ella per espai de vint-i-tres anys, essent en aquesta data confiat a les Germanes Terciàries Carmelites Descalces, les quals, amb gran caritat, continuen tenint a les seves ordres aquest Benèfic establiment, el qual ve complint la seva missió, gràcies a les subvencions de l'Excm. Ajuntament, de l'Excel·lentíssima Diputació Provincial i la caritat inesgotable de Terrassa, com també a la generositat i desprendiment dels seus tesorers, que com N'Antoni Galí, En Joan Piera, etc., no han dubtat ni un sol moment en bastreure els cabals necessaris pel sosteniment del mateix.

Aviat es veieren les sales i departaments plens d'asilats, la qual cosa fa sentir aviat la necessitat d'engrandir la casa. Era l'any 1907, quan els hereus de confiança del malaguanyat prior, il·lustre senyor D. Josep O. Roig, acudiren a la Junta oferint-se per aixecar en els patis de l'Hospital un edifici que servís per asil de nois i noies. La Junta, agraïda, acceptà l'oferta i aviat començaren les obres, les quals, per haver resultat més costoses del que en un principi es cregué, s'aplicà a les mateixes un llegat que la senyora Vidua d'En Joaquim Monset, lliurà per aquest objecte i a la bona memòria del seu difunt espòs, ensems que s'arbitraren recursos en una Tòmbola que en presència de les autoritats locals s'obrí el dia 5 de